

Dosarul nr. 3ra-733/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Ciurac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Palanciuc, A. Malîi, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Viorel Hîrcîială, Serviciul Tehnologia Informațională al Ministerul Afacerilor Interne, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, a fost casată hotărârea din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Viorel Hîrcîială, Serviciul Tehnologia Informațională al MAI, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind contestarea actelor administrative, s-a anulat decizia nr. 38 din 20 februarie 2019, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova

c o n s t a t ă:

La 20 martie 2019, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Viorel Hîrcîială, Serviciul Tehnologia Informațională al Ministerul Afacerilor Interne, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul Ministerul Afacerilor Interne a indicat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a examinat plângerea

subiectului de date cu caracter personal - Viorel Hîrcîială nr. H.V.-270/18 din 11 iulie 2018 și adresarea suplimentară nr. 2751/02 din 15 august 2018, care a solicitat verificarea legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal ce îl vizează, stocate în Registrul de stat al populației (RSP) și Registrul de stat al transportului auto (RSTA), în rezultatul realizării de către acesta a dreptului de acces, față de Ministerul Afacerilor Interne. Prin decizia nr. 38 din 20 februarie 2019, Centrul a dispus: constatarea încălcării prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și b), art. 5 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către utilizatorii autorizați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la prelucrarea datelor cu caracter personal al lui Viorel Hîrcîială, stocate în RSP și RSTA efectuate prin intermediul tehnologiei COI, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a deciziei. Ministerul Afacerilor Interne va asigura evidența conformă a accesărilor datelor cu caracter personal subiecților de date, stocate în registrele informaționale de stat și va informa Centrul în termen de 30 zile despre măsurile întreprinse.

Reclamantul consideră că decizia nr. 38 din 20 februarie 2019 este ilegală, deoarece plângerile subiectului de date cu caracter personal - Viorel Hîrcîială au fost înregistrate la 11 iulie 2018 cu nr. H.V.-270/18 și adresarea suplimentară nr. 2751/02 la 15 august 2018, iar decizia Centrului nr. 38, prin care s-a constatat prelucrarea categoriei speciale de date cu caracter personal a subiectului Viorel Hîrcîială, a fost emisă abia la 20 februarie 2019, cu încălcarea termenului de 30 zile prevăzut la art.27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 38 din 20 februarie 2019, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea depusă de Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Viorel Hîrcîială, Serviciul Tehnologia Informaționale al MAI, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind contestarea actelor administrative,

Prin decizia din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, a fost casată hotărârea din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, intervenient accesoriu Viorel Hîrcîială, Serviciul Tehnologia Informaționale al MAI, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind contestarea actelor administrative, s-a anulat decizia nr. 38 din 20 februarie 2019 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a examinat plângerea subiectului de date cu caracter personal – Viorel Hîrcîială nr. H.V.-270/18 din 11 iulie 2018 și adresarea suplimentară nr. 2751/02 din 15 august 2018, care a solicitat verificarea legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal ce îl vizează, stocate în Registrul de Stat al Populației (RSP) și Registrul de Stat al Transportului Auto (RSTA),

în rezultatul realizării de către acesta a dreptului de acces, față de Ministerul Afacerilor Interne. Prin Decizia nr. 38 din 20 februarie 2019, Centrul a dispus: constatarea încălcării prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și b), art. 5 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către utilizatorii autorizați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la prelucrarea datelor cu caracter personal al lui Viorel Hîrcîială, stocate în RSP și RSTA efectuate prin intermediul tehnologiei COI, în circumstanțele de fapt descrise în partea constatatoare a deciziei; Ministerul Afacerilor Interne va asigura evidența conformă a accesărilor datelor cu caracter personal subiecților de date, stocate în registrele informaționale de stat și va informa Centrul în termen de 30 zile despre măsurile întreprinse.

Instanța de apel a constatat că din constatările Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal rezultă că operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal au fost efectuate de către utilizatorii autorizați din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În corespundere cu prevederile pct. 3 și 4 din Regulamentul Departamentului Poliției de Frontieră Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr. 434 din 19 iunie 2012 (în vigoare la data depunerii plângerii de către Viorel Hîrcîială), este stabilit că în activitatea sa Departamentul se conduce de Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Legea nr. 215 din 04 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat, de alte acte legislative, Decretele Președintelui Republicii Moldova, Ordonanțele, Hotărârile și Dispozițiile Guvernului, ordinele Ministrului Afacerilor Interne, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și de prevederile prezentului Regulament. Departamentul este persoană juridică de drept public, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova și denumirea sa în limba de stat, conturi trezoreriale și antet de modelul stabilit.

Conform prevederile pct. 2 și 3 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018 (în vigoare din 14 ianuarie 2019, la data emiterii deciziei), statuează că, Inspectoratul este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile și implementează politica statului în domeniul managementului integrat al frontierei de stat, al combaterii migrației ilegale și a criminalității transfrontaliere. Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției de Frontieră cu personalitate juridică și cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova și denumire în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Instanța de apel a notat că deși Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, din sensul normelor de drept expuse mai sus, rezultă expres circumstanța că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este subiect de drept distinct, dispune de personalitate juridică proprie.

Instanța de apel consideră eronată concluzia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind constatarea încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 de către utilizatorii autorizați din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la prelucrarea datelor cu caracter

personal al lui Viorel Hîrcîială, ori anume Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, ca subiect de drept distinct de Ministerul Afacerilor Interne, este pasibil de o potențială răspundere pentru acțiunile propriilor angajați, inclusiv încălcările invocate. La caz, însă, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat încălcările comise de către utilizatorii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, însă din partea descriptivă a deciziei nr. 38 din 20 februarie 2019, cât și din actele cauzei nu rezultă cele imputate, încălcările enunțate a fi comise, sunt descrise ca operațiuni a angajaților Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Mai mult, prin Hotărârea Guvernului nr. 834 din 07 iulie 2008 cu privire la Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, la pct. 9 este indicat expres că funcțiile legate de formarea și exploatarea SIIPF revin Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Registratori ai sistemului sânt inspectorii calificați numiți în funcție, cu drept de acces în sistem.

Prin urmare, având în vedere faptul că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, este subiect de drept, cu personalitate juridică distinctă, fapt stabilit expres prin normele de drept Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în lipsă de temei legal a stabilit încălcările din partea utilizatorului Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța de apel a conchis că cerințele reclamantului privind anularea Deciziei nr. 38 din 20 februarie 2019, emisă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova sunt întemeiate, urmând a fi admise.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 04 iunie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a menționat că instanța de fond a făcut o interpretare fundamentată a cadrului legal aplicabil speței, precum și faptul că autoritatea de protecție a datelor cu caracter personal în mod legal și corect a dispus protejarea drepturilor lui Viorel Hîrcîială, ori prin prelucrarea de către Ministerul Afacerilor Interne și/sau subdiviziunile acestuia a datelor cu caracter personal ale lui Viorel Hîrcîială și încălcarea dreptului de acces la datele sale cu caracter personal, constituie o încălcare gravă a principiului de protecție a datelor cu caracter personal.

În partea ce ține de operațiunile de accesare/prelucrare a datelor cu caracter personal ale lui Viorel Hîrcîială, stocate în Registrul de Stat al Populației, entitatea în cauză, nu a putut justifica în parte scopul concret și temeiul legal al accesării datelor cu caracter personale ale petentului la data de: 22.06.2016, 01.02.2017, 05.02.2017, 12.06.2017, 24.06.2017, 26.06.2017, 07.02.2018, 13.02.2018, stocate în Registrul de Stat al Populației, cât și cele din 07.01.2017, 03.05.2017, 24.06.2017, 07.02.2018, stocate în Registrul de Stat al Transportului Auto, efectuate de către utilizator/ii autorizat/ți din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, contrar prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și b), art. 5 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, ținând cont de faptul că operațiunile de accesare/prelucrare a datelor cu caracter personal ale cet. Viorel Hîrcîială, au fost efectuate prin intermediul tehnologiei COI, nu a fost posibilă stabilirea concretă a informațiilor privind operațiunile efectuate în sistemele informaționale de evidență a datelor cu caracter personal interconectate, precum și identificarea nominală a utilizatorului/utilizatorilor autorizați care a/au efectuat aceste operațiuni.

În partea ce ține de mențiunile instanței de apel, precum că este eronată concluzia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind constatarea încălcării prevederilor Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către utilizatorii autorizați din cadrul Ministerul Afacerilor Interne, la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui Viorel Hîrcîială recurentul a relatat că, conform art. 4 din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne exercită controlul și coordonează activitatea Poliției de Frontieră, elaborează și promovează politica statului în activitatea Poliției de Frontieră, în domeniul combaterii migrației ilegale, exercită alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare. Prin urmare, organul de control al Poliției de Frontieră este Ministerul Afacerilor Interne, iar prin Decizia nr. 38 din 20 februarie 2019 recurentul a dat o apreciere juridică corectă asupra identificării utilizatorilor autorizați care au prelucrat datele cu caracter personal ale cet. Viorel Hîrcîială.

În partea ce ține de operațiunile de accesare a datelor cu caracter personal realizate prin intermediul tehnologiei COI, recurentul a sesizat că modalitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal sunt necorespunzătoare. Subsecvent, acest fapt a determinat că, prin tehnologia COI, transferul de date către autorități nu asigură nici identificarea nominală a acestora, nici nu justifică scopul și temeiul legal al accesării/lor de către acestea. Mai mult, este surprinzător faptul că, această modalitate de obținere a datelor cu caracter personal este utilizată de majoritatea deținătorilor de sisteme informaționale de stat, fiind sursa de verificare a autenticității datelor cu caracter personal.

În partea ce ține de argumentele instanței de apel precum că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este subiect de drept, cu personalitate juridică distinctă, fapt stabilit expres prin normele de drept „Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în lipsa unui temei legal a stabilit încălcările din partea utilizatorului Ministerului Afacerilor Interne”, recurentul a remarcat că în partea descriptivă a Deciziei nr. 38 din 20 februarie 2019, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a indicat că încălcările enunțate ar fi comise de către angajații Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Totodată, prin răspunsului nr. 01/5521 din 20 septembrie 2018, furnizat de către IP „Agenția Servicii Publice” în adresa Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care a informat că comunicarea informației privind scopul concret și temeiul legal al operațiunilor de accesare/prelucrare a datelor cu caracter personal ale lui Viorel Hîrcîială va fi prezentată de către Ministerul Afacerilor Interne.

La 19 iunie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Afacerilor Interne, Viorel Hîrcîială, Serviciului Tehnologie Informaționale al Ministerul Afacerilor Interne, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră copia recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva deciziei din 18 martie 2020 a Curții de Apel

Chișinău (f.d. 161 vol. I).

Completul specializat relevă că Ministerul Afacerilor Interne, Viorel Hîrcîială, Serviciului Tehnologia Informațională al Ministerul Afacerilor Interne, Agenția Servicii Publice și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră au recepționat copia recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 175-178 vol. I).

La 04 iulie 2020 Ministerul Afacerilor Interne a depus prin intermediul poștei electronice, referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

La 08 iulie 2020 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Intimații Viorel Hîrcîială, Serviciului Tehnologia Informațională al Ministerul Afacerilor Interne și Agenția Servicii Publice nu și-au valorificat dreptul de a depune referințe la recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva deciziei din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 18 martie 2020. Totodată, decizia recurată a fost notificată recurentului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, la data de 04 mai 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 145, vol. I).

În aceste circumstanțe recursul înaintat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 04 iunie 2020, se consideră a fi depus în termen. (f.d. 181-190, vol. I).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din

examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan